

deres Omraade ere lige saa oprindelige som hint. Men det er dog givet, at Indførelsen i Hovedregistret for saa vidt er afgørende, som først derefter Nationalitets- og Registreringscertifikat kan udsærdiges for Skibet. Derfor er ogsaa Registrering ifølge Lovens § 11 først endt ved Skibets Indførelse i Hovedregistret, og Distrikts-Registreringskontorenes Virksomhed kan kun antages at være af en forberedende Natur; jfr. Lovens § 10. Hovedregistreringskontorets Beslutninger om et Skibs Optagelse eller Iffeoptagelse eller Udsettelse af Registret maa derfor utvivlsomt ogsaa være forpligtende for Distrikts-Registreringskontorerne.

Men naar den gældende Registreringslov dog ikke har klaret Forholdet mellem begge Slags Register yderligere, end flet er, er Grunden selvfølgelig den, at der ikke forelaa nogen videre praktisk Trang dertil, saa længe Registreringen kun havde en offentligretlig Betydning til Afgørelse af Skibets Nationalitet. Underledes stiller Forholdet sig derimod, naar Indførelse i og Udsettelse af Skibsregistret er en Form for Stiftelse og Ophevelse af Rettigheder i Skibet. Her maa Borgerne have fuld og klar Visshed for, hvilket Register der er Hovedregistret, i hvilket Indførelse eller Udsettelse er afgørende, være sig det fælles eller det stedlige Register, og Forslaget har da, som bemærket, udtalt sig afgørende for det sidste.

Saa Forhaand kunde det vel synes, at man maatte give de stedlige Register Fortrin, fordi de ere bekvemmere for Befolkningen. Kan en Skibejer eller Parthaber i Marstal eller Fano s. O. s. faa Registreringen iværksat i Marstal eller Nordby, kunde det synes at være ulige bekvemmere for ham, end om den skal ske ved Bureauet i København.

Men vilde man opnaa denne Bequemmelighed, er det givet, at man ikke kunde vedblive at lade Toldkamrene være Registreringskontorer hos os, saaledes som de ere det i England ifølge Merchant Shipping Act. 1854 Art. XXX, 1°; jfr. ogsaa i Frankrig Lov 10. Juli 1885; nedenfor Sp. 3373—74; thi disse Kamre ere aldeles ikke bestemte til at være udrustede med den juridiske Indsigt, som Førelse af Register, der skulle have en retlig Betydning, som den forudsatte naturlig udkræver. Man maatte da henlægge Registreringsforretningerne til Retterne eller Værgederne¹⁾; men disse juridisk dannede Indehavere savne paa den anden Side den

Skibs- og Søfartskyndighed, som bør høre for Registreringens behørlige Iværksættelse efter fornøden Kontrol af Anmeldelsernes Rigtighed.

Toldkamrene maatte derfor lige fuldt til en vis Grad medvirke ved Registreringen, og dette Samarbejde vilde vistnok vanskeligt lade sig ordne paa en Maade, der ikke virkede sinkende og forvirrende i et Forhold, hvor det først og fremmest gælder om Hurtighed, Klarhed og Sikkerhed.

Selv om man nu tænkte sig denne Mangel for Retternes Vedkommende afhjulpen ved Registreringens Henlæggelse til kommende Soretter, fornyede med søyndige Visiddere, vilde denne Ordning dog ikke være tilfredsstillende. Naar man nemlig erindrer, hvorledes de nuværende Underdommere ere bebyrdede med meget forskelligartede Forretninger og end yderligere vilde blive det ved Henlæggelse til dem af et nyt søvæget Hverv, kan man sige sig selv, at Bequemmeligheden i hvert Fald kun vilde blive købt paa Hurtighedens Bekostning, saa meget mere, som Skibsmaalingens Iværksættelse dog under alle Omstændigheder maa vedblive at være ordnet som hidtil, saa at Maalingsforretningen først indsendes og gennemses af Bureauet, forinden den har endelig Gyldighed.

Hele Kommissionen er derfor efter Sagens alvorligste Overvejelse kommen til den Erkendelse, at Indførelsen af stedlige Hovedregistre vilde være en grumme uheldig for ikke at sige umulig Foranstaltning, endog ganske bortset fra den Mulighed for dobbelt Registrering, som en sliq Ordning frembyder. Vel maatte et sliq Bedrageri hurtig aabenbares, naar Udskriften af de stedlige Register fremkom til Indførelse i det fælles Register; men i Mellemtiden kunde jo dog muligvis en Køber eller Vaangiver være bleven skadelidende paa en Maade, der maatte virke svækkende paa Tilliden til Skibsregistrene og modvirke Nømedet med deres Indførelse. Derimod vil hele Ordningen gaa let, sikkert og hurtigt, naar Re-

man har kun paa Grund af Skibenes bevægelige Natur indført den Ejendommelighed ved Skibsregistrene, at der tillige søres et fælles Register ved et enkelt saadant Kontor i Haag (Het Hoofdkontor van bewaring der Scheeps bewijzen), til hvilket samtlige de øvrige Kontorer indsende ugentlige Lister over Indførelser og Udsettelses paa Skibsregistrene; jfr A. Soutendyk: De hypothecaire en kadastrale Bookhouding in Nederland. Tiel 1881 S. 200—201. I Storbritannien sker maanedlig Indsendelse fra de Toldkamre, der ere Registreringskontorer, til Londons Toldkammer; jfr. M. S. Act Art. 94.

¹⁾ I Nederlandene søres Skibsregistrene i de samme Kontorer (tot bewaring der hypotheek) som Støbe- og Panteprotokollerne over faste Ejendomme; og